

A TAK VZNIKLA HRUŠKA...

PROJEKTY ING. ARCH. IGORA DAVIDA MAJÍ VŽDY JEDNO SPOLEČNÉ. MAJÍ DUŠI. VYTVOŘIT NĚCO KRÁSNÉHO, KDE SE ZÁROVEŇ I DOBŘE ŽIJE TO, JE TO, ČÍM SE SKVĚLÝ ARCHITEKT ODLIŠUJE OD TĚCH PRŮMĚRNÝCH...

Jedním z nejzajímavějších projektů poslední doby z pera bratrů Davidových je návrh a projekt rekonstrukce prvorepublikové vily a její moderní organická dostavba v Pyšelích.

Zděný rodinný dům s plochou střechou nedaleko Prahy byl postaven ve 30. letech 20. století a nedotčen přežil až do dnešních dnů. Na svou dobu šlo o počín velmi moderní – volka měla dole být správců, poté následovalo obytné patro s kuchyní a obývacím, v dalším patře byly dva pokojíčky a následovala ještě výstup na střechu a terasu.

Šlo o zajímavou stavbu, která ovšem měla své nedostatky. Chyběla hydroizolace spodní stavby, neexistovala tepelná izolace, bylo nutné dát domu nový vyhovující plášť, případně vyhovět nízkooenergetickému standardu.

„Pokud se podíváte na stávající stavbu, původní dům je kostička za tím,“ začíná vyprávět Ing. arch. Igor David. „Součástí domu byla garáž a na ní terasa. Garáž jsme zlikvidovali, celý dům vlastně oholili a začali jsme to dotvářet. Cítili jsme, že dům má atmosféru a má smysl s ním pracovat. Navíc majitel zde vyrostl a měl k vile vztah, proto bylo jasné, že dům zachováme, jen změníme. Potřebovali jsme dotvořit větší obytný prostor v patře, udělat jídelnu, potom přišel požadavek od majitelů, že by rádi měli ložnici součástí spodního patra. Bylo nutné dům o zhruba třetinu rozšířit. První, co vás napadne je, že zachováte hmotu a trochu to natáhnete. Zkusili jsme to a to byl malér. Vypadalo to jako samoobsluha z 80. let, jako kulturák. Tak jsme si říkali, když nejde tohle, tak to musí jít jinak. Původně byl nápad umírněnější, ale jak tak na to s bráchou koukáme a řekli jsme si, když už, tak už. A vznikla hruška...“

Text: Iva Nováková, foto: Martin Faltus a Ing. arch. Aleš David

Hliník vyhrál...

V tuto chvíli to vypadá jako jednoduchý krok, architekt Igor David ale vysvětluje, že od nápadu k realizaci uplynuly dlouhé roky.

„Od začátku jsme věděli, že chceme opak. Doplnit zděnou vilu, zděnou přístavbou prostě nešlo. Říkali jsme si, tohle máme klasický, zděný těžký, tak zbytek musí být lehký, dřevěný a pokrytý kovem. Jenomže jakým...“

Vlastně šlo o nápad technika z Prefy Aluminimprodukce, který dříve dělal ve firmě, která se specializuje na plechy z titanzinku. Uvažovali jsme o tomto materiálu, problém nastal ve chvíli, kdy jsme potřebovali sehnat dodavatelskou firmu. Nikdo nebyl schopen to z titanzinku udělat. Pán pak přešel do Prefy, volal nám a napadlo ho, že bychom mohli zkusit hliník. To bylo mnohem lepší. Dostali jsme ten kontrast těžkého a lehkého. A když jsme zavolali Prefy a řekli jim, co potřebujeme udělat, prostě jednoduše řekli, že by to šlo.

A od té doby už vlastně nebyl žádný zádrhel a oni vše vyrobili na klíč, podle našich představ... Dělo se s nimi skvěle, byla to jedna z mála firem, kdy během realizace nevznikl žádný problém, přesně pochopili o co nám jde a skvěle to vyrobili...“

Abychom mohli žít venku

Suterénu domu přibyla jedna místnost, která je v rovině se zahradou a představuje jiný prožitek spojení se zahradou než vyšší podlaží. Aby byla plně funkční, samozřejmě má vlastní toaletu i malou kuchyň. Prostě můžete venku grilovat a když začne být chladno, pomalu se přesunout do vnitřní části. Podobné sepětí s přírodou znamená i obytná střecha. Původně měla vila jen výstup na obytnou střechu. Architekti navrhli obytnou místnost s velkým prosklením a pobyt na střeše v dřevostavbě s krásným výhledem získal na přitažlivosti. I zde je vše k dispozici. Koupelna, wc i malý bar s kuchyňkou.

A co uvnitř?

Způsob bydlení se od doby první republiky do dnes podstatně změnil, úroveň technologií, nábytku a vybavení prodělala obrovský skok. Způsob, jakým dům používáme je jiný a současný moderní rodinný dům má všechny tyto aspekty reflektovat. Přesto je možné navázat a inspirovat se původním tvaroslovím prvorepublikového interiéru a znovu je v dnešní formě použít

Vnitřní dispozice v zásadě zůstaly zachované. „Tam kde je obývací, byl obývací vždycky. Vlastně jsme jen zbourali příčku mezi obývacím a kuchyní a dostavěli jídelnu. Zevnitř bylo velké okno a i to zůstalo zachované. Nahoře byly dvě ložničky a ty také zůstaly.“

Obnovený prvorepublikový dům pro 21. století uprostřed ČR vhodně doplňuje nový nábytek inspirovaný původním designem. „Dělali jsme samozřejmě i návrhy vnitřních interiérů, tak aby korespondovaly s vnějškem... Vymysleli jsme skleněný stůl ke skleněné jídelně. I sedačku jsme museli

navrhnout, protože se žádná nehodila. Samozřejmě kuchyňskou linku jsme také dělali, spolu s pultem, který navazuje na krb. Zajímavý je například obklad v chodbě. Inspirovali jsme se v parádních prvorepublikových vilách, kde byla vždy jedna stěna parádně obložená. Jinak tady nic moc není, není potřeba tu chodbu nějak přezdobovat, stačí prosklené hlavní dveře a obložená jedna stěna.

V kulaté místnosti umístěné ve hrušce, jsme navrhovali i postel. V horní z místností bude skříň, která to zároveň, dole jsme to chtěli zachovat, bude zde skříňka, která nebude vysoká a bude přístupná zezadu, tak aby měl člověk k dispozici celou kruhovou plochu...

Víte, já myslím, že člověk je živočich stejně jako třeba pes, nebo kočka a také si potřebuje někdy zalézt a mít pocit bezpečí. Potřebuje tu svoji noru. A tahle místnost s kulatými rohy tu noru evokuje...”

